

У підсумку зауважимо, що питання є серйозним для безпечного виконання поліцейськими своїх повноважень, тому потребує подальшого доопрацювання. А наведені способи подолання тунельного зору не єдині, окрім того їх можна використовувати як поодинокі, так і комплексно.

Список бібліографічних посилань

1. Зрение человека // Вікіпедія: віл. енцикл. URL: https://ru.wikipedia.org/wiki/Зрение_человека (дата звернення: 13.04.2017).
2. Helmholtz H. Handbuch der Physiologische Optik. Erster Band. Hamburg und Leipzig: Verlag von Leopold Voss, 1909. 376 p.
3. Siddle B. K. Sharpening the Warriors Edge: The Psychology & Science of Training. PPCT Research Publications, 1995. 148 p.
4. Cown A. Vision under stress. URL: <http://mondermo.com/training/vision-under-stress> (дата звернення 14.03.2017).
5. Беги и стреляй – Odessa Rifle Marathon 2016. URL: <http://tactical.livejournal.com/102917.html> (дата звернення 14.03.2017).

Одержано 20.04.2017

НАУКОВИЙ ГУРТОК КАФЕДРИ ВОГНЕВОЇ ПІДГОТОВКИ ФАКУЛЬТЕТУ № 3

УДК 351.74:623.5

Юлія Сергіївна Ліперт,

курсант 2 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: ст. викладач кафедри Бальва А. Ф.

ЗАСОБИ ІНДИВІДУАЛЬНОГО БРОНЕЗАХИСТУ

З давніх часів людина намагалася захистити себе від зброї: мечів, списів, стріл за допомогою обладунків, лат і кірас. В історії бронежилета відбувалося безліч революцій разом із створенням нових видів зброї. Кольчуги, панцирі, нагрудники змінювали один одного сотні років. Сьогодні бронежилет – це важлива частина екіпіровки військовослужбовця. Однак, як і раніше, жоден вид бронежилета не може повною мірою захистити солдата від зброї сучасності.

У перше стали широко застосовувати БЖ американські війська під час бойових дій в Кореї. Найбільш відомі зразки того періоду: М-12 з алюмінієвого сплаву (вага 5,5 кг), М-55 із скловидного 12-шарового пластика «Doron» (3,6 кг). Під час війни у В'єтнамі для військ були розроблені БЖ М-70 (до 15,5 кг) з пластинами з карбіду бору, але із-за незадовільних ергономічних характеристик вони були визнані придатними тільки для виконання коротко-строківих спеціальних завдань.

Сьогодні всі визнають, що революція в ЗІБ почалася з появи високомодульної арамідної нитки Кевлар, розробленої в США в кінці 70-х років фірмою Дюпон (DuPont), яка по міцності в 10 разів перевищувала рівновагому сталеву нитку, а тканина з неї володіла удвічі кращою, ніж нейлон, балістичною характеристикою. Російський аналог Кевлара – тканина Тварон, СВМ.

Я пропоную зупинитись на тому, що всю нашу бронеамуніцію можна розділити на два великі класи. Це м'які жилети і жорсткі.

Спочатку про м'яких. Найбільший винахід ХХ століття – арамідне волокно. Нитка міцніше сталі! Вперше бронежилет став м'яким. В м'яких БЖ безліч достоїнств принципового характеру: зручність носіння і мала вага; відсутній ефект «плоского удару»; однакова ступінь захищеності по всій площині.

Але є у м'яких жилетів один мінус – низький клас захисту. На сьогоднішній день найбільш розповсюдженим м'яким жилетом є жилет 1-го класу захисту. Правда існують м'які БЖ, що ніби відповідають нашому 2-му класу захисту. Вони і справді тримають кулю ТТ, а проти сталюого сердечника вони, на жаль, слабкуваті. Також, зважаючи на те, що тканини для цих БЖ потрібно багато, а її вартість занадто велика, то говорити взагалі нема про що. Таким чином, майже всі плюси м'яких жилетів зведені до нуля.

Серед жорстких жилетів, існують БЖ кірасного типу. Це ті самі обладунки часів Другої світової війни 1912 року, але з іншого матеріалу. Проблема лиш у тому, що в ньому майже неможливо щось робити. Та й видно його неозброєним оком з доволі далекої відстані.

Отже підведемо підсумок. Потрібно переглянути подальші перспективи розвитку БЖ. Ринок жилетів не може запропонувати нам практично нічого. Бронежилети 1-го та 3-го класів своїм заявленим вимогам не відповідають. Крім цього, БЖ вище 1-го класу захисту відносяться до жорстких, а отже важких та незручних. Також варто сказати про те, що барнаульський завод випустив новий патрон 7Н16 для поразки особистого складу в бронетехніці та бронежилетах. Всього лише сталевий сердечник замінений на вольфрамовий. Але результат вражає: 16 мм броні на відстані 100м. Новосибірський завод у свою чергу випустив 7Н24, що пробиває більше 20 мм броні.

Отже не тип зброї впливає на бронепробиваємість, і не тип патрона, а конструктивні особливості пулі та її енергетичні параметри при попаданні в перешкоду. Також слід зазначити для кого саме призначений той чи інший бронежилет. Адже неможливо створити одночасно бронежилет для прихованого носіння та для захисту від гранатомета.

Одержано 20.04.2017

